

matorának születésnapja 400-ik évfordulójára) meghívatván, azon magát *Márki S.* és *Szűdeczky L.* vál. tagok által képviseltetni határozta.

Végül a kolozsvári Ipartestület megkeresésére elhatározta, hogy a Mátyás-szobor leleplezése alkalmából a jövő évben rendezendő műipar kiállítását a régiségtár rokontárgyainak átengedésével támogatni fogja.

Mindezek több folyó ügyvel együtt egyetlen (a május 11.) vál. ülésen jelentettek be és határozottak el, a mi élénken tanúsítja, hogy az Erdélyi Múzeumegylet iránt az érdeklődés növekvőben van s a Múzeumegylet igyekszik szép hívatásának megfelelni.

A hunyadvármegyei tört. és régészeti társulat igazgatóválasztmánya ápr. 22-én néhai titkára: *Kun Róbert* halála évfordulóján az ő emlékének szentelt ülést tartott, melyen *Téglás Gábor* olvasta fel *Kun Róbert*ről írt szép emlékezését, méltatva benne egykori titkárunk buzgó tevékenységét és Évkönyveikben kifejtett irodalmi működését. Azután *Mailand Oszkár* Déva város legrégebbi pecsétjéről értekezett, melyet egy, a Balia- és Thuri-család levéltárában fenmaradt 1615-iki dévai adás-vevési szerződésen talált és mutatott be fényképmásolatban is, mely egy kerekaljú czímerpajzson heraldikus (?) virágot tartó bal-kart mutat, a virág mellett két oldalt a nap és hold képével, s fent e felírral: DEVA.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet közgyűlése.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet ápr. 28-án gr. *Esterházy Kálmán* elnöklete alatt, a tagok élénk érdeklődése mellett tartotta meg ez idei rendes közgyűlést.

1. Gr. *Esterházy Kálmán* elnök a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tisztelt Közgyűlés!

A szívben és elmében mélyen bevésve lakozik azon emlék, mely méltó, hogy éljen és ezáltal készítetve van illő alkalommal azt kifejezésre juttatni. Az Erdélyi Múzeum-Egylet elhunyt titkárának: dr. *Finály Henrik*nek emléke, mint egyik érdemekben legméltóbbjainak, mélyen van bevésve az egylet történelmében, évkönyveiben, tagjainak szívében; hogy a választmány miképpen vélte és véli azt kifejezésre juttatni, teendő jelentésébe foglaltatik. Az egylet életében még sokszor lesz hiánya azon eredményes bölcs tevékenységnek, melyet érdekében az elhunyt kifejtett; azért emléke élő, azért méltó.

A nemzeti közművelődési intézmények a nyert létjogot csak úgy tarthatják meg, ha fejlődésükkel a kitűzött célt mindinkább megközelítik; nem elég, hogy fennállásukkal meggyökereztek legyen, de, hogy tovább fejlődhessenek, új gyökérszálakat kell hogy bocsássanak azon talajba, mely őket létre hozta. A fejlődés nélkülözhetlen feltétele az anyagi erő is lévén, a Múzeum-Egylet sajnosan tapasztalja annak már rég bekövetkezett elégtelenségét, ez kitűnik költségvetéséből, mely az utóbbi években mindig hiánynyal záratik. A hiány kicsiny volta nem azt bizonyítja, hogy többre nem volna égető szükség, hanem azt mutatja, hogy a választmány lelkiismeretesen jár el az anyagiak kezelésénél. A jelentésekből meghallja a t. közgyűlés, hogy mi minden hiányzik és kívánatik

és mire nincs anyagi erő. Ennek előteremtése csak úgy lesz lehetséges, hogy ha azon hazafiaknak, kik az Erdélyi Múzeum-Egyletet létrehozták, utódjai is hozzá járulnak az egylet felvirágoztatásához; remélem, hogy a választmánynak ez irányba teendő lépései eredmény nélkül nem lesznek. Hazánk erdélyi részei természeti és történelmi mivoltának ismertetését a Múzeum-Egylet sikeresen szolgálván, nemzetünk magasabb művelődését segítette elő, ezért kívánja fenntartani nyert létjogát.

A t. közgyűlést hazafiasan üdvözölvén, azt megnyitottnak nyilvánítom.

2. Dr. Szádeczky Lajos titkárhelyettes a választmány nevében a következő jelentést olvasta fel:

Tisztelt Közgyűlés!

A múlt esztendei közgyűlésen választmányunk működéséről utolsó ízben tett jelentést az a férfiú, a ki ott állott a Múzeum-Egylet bölcsőjénél 1859-ben, s a ki azóta lankadatlan buzgalommal tartotta kezében az egylet ügykörének szerte ágazó szárait, 38 éven át vezette a tollat gyűléseinken s vitte a szót az előadói széken.

Az ő erős karja lehanyatlott, beszédes ajaka elnémult, tolla örökre elpihent.

Még fülünkbe zengenek múlt évi jelentésének végszavai, melylyel az egylet akkori veszteségeit (Kánitz Ágostot, Torma Károlyt stb.) elparentálta; visszacsengenek, mert most már tudjuk, a mit úgy látszik ő ösztönszerűen sejtett, hogy az neki búcsúszava hozzánk, hogy úgy mond: „*Ritkúlnak tagjaink sorai évről évre, vajha adná az ég, hogy holdogabb időben ismét tömörüljenek*“.

Soha sem éreztük ezt a ritkúlást erősebben, mint most, midőn őt is pótolnunk kell, a ki eddig a veszteségeket leginkább pótolni tudta.

Érezzük ezt ebben a pillanatban is, midőn egyesületünk múlt évi működéséről kell jelentést tennünk, melyet oly híven, mint ő (ki az ügyek főfő intézője, összekötő kapasa volt) megtenni alig lehetünk képesek.

Megszólaltatjuk helyette a jegyzőkönyveket és actákat, melyek a múlt évről ezeket tárják eléink:

Tartott a Múzeum-Egylet a múlt 1897. évben egy rendes és egy rendkívüli közgyűlést, utóbbit a könyvtárban előforult személyi változások elintézése céljából.

A választmány 10 rendes havi ülést tartott a szokott hónapokban a folyóügyek elintézése céljából s azokon kívül kivételesen most júliusban is tartott egy rk. ülést, melyen a küküllővári sírleletek megvásárlása tárgyában határozott.

Az ügykezelési iratok száma összesen 102-re rugott, számtalan melléklettel.

Ezeket végig lapozva azt látjuk, hogy az Erdélyi-Múzeum-Egylet 1897-ik évi tevékenysége eléggé mozgalmas, élénk volt és maradandó emlékü lesz, nem csak a szakosztályokban, a hol a tulajdonképi tud. működés folyik s az egyes gyűjtemények belső igazgatása, gyarapítása körül, hanem a központi igazgatás terén is.

Szellemi és anyagi erőben egyaránt gyarapodott Múzeum-Egyletünk, a mennyiben lényeges intézkedések történtek mind a gyűjtemények szaporítását illetőleg, mind az értékpapirokba fektetett alapvagyon biztosítása felől s olyan eszme megpendítését is regisztrálhatjuk, melynek megvalósulása esetében a Múzeum-Egylet egy régóta érzett szükséglete, a régiségtár végleges, megfelelő elhelyezésének kérdése nyerne szerencsés megoldást.

A szellemi erőben való gyarapodásról a szakosztályok fognak jelentést tenni, mi csak az általános érdekű intézkedésekre szorítkozunk.

Az egyesület adaptokéjének biztosítására azt az intézkedést tette a választmány, hogy az értékpapirokat vinculáltatta s ezáltal az eshetőleges megkárosítástól magát biztosította.

Egy hátralékos 1000 frtos alapítvány is befizettetett kamataival együtt.

Az egyes gyűjteményeknek a rendes dotatióból való gyarapításán kívül két rendkívül és nagybecsű kincslelet megvásárlása által értékes tárgyakkal gazdagodott a régiségtár.

Egy helybeli aranyműves (Piger) hagyatékából régi, népvándorlás korbéli arany ékszerek (arany karpereczek, függők stb.) ajánlottak fel megvételre 166²/₄ arany sulyban, melyet a választmány a régiségtár öre ajánlatára megvásárolt 1667 frt 50 krért, melylyel múzeumunk kincses része értékes gyarapodást nyert.

A régiségtár számára hozott eme nem csekély anyagi megerőltetésünkbe került áldozatot nem sokára egy másik, még jelentékenyebb követte, melylyel nemcsak a régiség-tudomány általános érdekű, hanem saját nemzeti műveltségünk, művészetünk kincseit gyarapítottuk, illetőleg annak igen becses, ritkaság számba menő emlékeit szereztük és mentettük meg nemzeti közkincsül.

A múlt év tavaszán ugyanis a küküllővári ősrégi templom restaurálásánál a templom alatt ismeretlen sírboltra s abban 3 koporsóra bukkantak, melyek egyikében arany és drágaköves ékszerekkel díszített, selyem és bársony női díszruhákban eltemetett halott csontmaradványai voltak. A többi koporsókból is kerültek ki ép ruhadarabok.

A Múzeum-Egyesület magán- és hivatalos úton értesülést szerezvén erről a leletről, tüstént kiküldötte oda titkárát s régiségtára őret és a tört. szakosztály titkárát, a kik a kutatást eszközölték s olyan páratlan leletet biztosítottak az Erdélyi Múzeumegylet számára, a mely unicum az egész országban.

XVI. századi női díszruhák kerültek elő a koporsókból s a régi erdélyi ötvös művészetnek oly remekművei (arany karpereczek, nyakláncz, fülbevaló, jeggyűrű, boglárók stb.) melyek örökre büszkeségei lesznek múzeumunknak s a hazai műiparnak egyaránt.

Növeli becsét az a szerencsés körülmény, hogy sikerült megállapítani a történeti szereplés tulajdonosok kilétét is a koporsóban talált jeggyűrű névfeliratai alapján.

Ez a kincslelet, melyet az Erdélyi-Múzeumegylet 1500 frtért váltott magához, méltó feltűnést keltett egyesületünkön kívül is; szakemberek és érdeklődő közönség elragadtatással szemlélte azokat a fővárosban is, midőn az Orsz.-Régészeti Társulat ez idei közgyűlésén bemutatottuk, s az Orsz. Iparművészeti Múzeum egy részét kikölesönözte, hogy azokról magának másolatokat és felvételeket készítsen s hogy a szakemberek behatóan tanulmányozhassák.

Végrendeleti hagyatékából is gyarapodott két gyűjteményünk: a könyvtár és a régiségtár. Br. Radák Ádám, a család utolsó sarjadéka, könyveit könyvtárunknak s családi kincseiből egy drágakövekkel ékített díszkardot, egy buzogányt s Rédey Ferenc fejedelem mátkagyűrűjét régiségtárunknak hagyta. Áldjuk érte emlékeztét s kegyelettel fogjuk megőrizni hagyatékát nemzeti közkincs gyanánt.

Ez a példa is mutatja (mint a br. Wesselényi Miklós családi levéltára kéziratárunkban örök letébe helyezése, melyért ugyancsak a múlt évben fejeztük ki hálánkat tiszt. tagunkká választása által, hogy a múlt idők lelkesedésének tüzeből a Múzeum egylet iránt maradt még fenn némi izzó parázs a szívekben s csak kedvező fuvalat kell, hogy azok ismét lángra gyúladjanak.

Reméljük, hogy ez az idő előbb-utóbb elérkezik, mert koránt sincs még befejezve a mű, melyet lelkes elődeink megkezdtettek; nincs kiépítve még teljesen az Erdélyi Múzeumegylet eredetileg tervezett alkotmánya s annak betetőzésére lankadatlanul kell törekednünk.

A legérezhetőbb hiány jelenleg a régiségtár ideiglenes, meg nem felelő elhelyezése. A régi egyetemi épületből kiszorúlva, bérháza költözve, a közönség előtt hozzáférhetetlenül rejtőzködik a Múzeumegyletnek épen az a gyűjteménye, mely a közönséget leginkább érdekelné, mely a közérdeklődést ápolni, élesíteni volna hivatva s melyet épen a nagy nyilvánosság szokott nevelni, gyarapítani

s melynek feladata volna, hogy Erdély történeti s műbeesű kincseit, ereklyéit, emlékeit magához vonzza, magában egyesítse.

Ennek az értékes, de természetes fejlődésében régóta megakasztott gyűjteménynek, a tulajdonképeni *Erdélyi Múzeumnak* mennélőbb méltó helyen, a nyilvánosság számára való megnyitása elsőrendű sürgős feladata egyesületünknek.

Az állam a szerződés értelmében köteles ugyan helyiséget adni, de az csak az új egyetemi épületben fog megtörténni s valjon nyerhetünk-e ott is állandó és végleges s a mi lényeges: a közönség számára is könnyen hozzáférhető helyiséget?!

Szükség esetén attól sem volna szabad visszariadnunk, hogy országos gyűjtést indítsunk egy felállítandó múzeum-épületre. Bár a társadalom nagy mértékben és sok felől van igénybe véve, de még sem hisszük, hogy eredménytelen volna ily célú, kellő buzgalommal vezetett mozgalom.

De talán nem lesz szükség erre. A mult év folyamán Kolozsvár sz. k. városa azzal a kérdéssel fordult a Múzeumegyletkez, hogy hajlandó volna-e a Mátyás király restaurálandó szülőházát valamely gyűjteménye számára kezelése alá venni?

A választmány azt felelte, hogy a régiségtárt szívesen elhelyezné a Mátyás király szülőházába, ha abban a gyűjtemény számára elegendő és világos helyiségek bocsátatnának rendelkezésére.

A dolog ebben a stadiumban van, de talán nem marad ennyiben. Mátyás király emléke a múzeummal összeköttetésben újabb lendületet adhatna a mi régiségtárunk tovább fejlesztésének is. Nemzeti pantheonná válnék az a ház, ha a nagy király emlékének s történeti múltunk emlékeinek együtt és egyszerre áldozhatna benne a nemzeti kegyelettől áthatott szív és tanúmi vágyó lélek.

A mi múlt évi gazdálkodásunkat illeti, épen a fennebb említett költséges kincs-vásárlások nagyobb mértékben megterhelték múlt évi s még jelen évi számlákat is, mintsem az a tavalyi költségvetés készítésekor előre látható lett volna. Innen eredt aztán, hogy míg az 1897. évi költségelőirányzatban 983 frt 93 kr. hiány mutatkozott, az a zárszámadásban 1874 frt 98 kr-ra emelkedett, melyet a folyó évi költségvetésbe kellett beilleszteniünk, nagymérvű reductiokat tévén az időközben megüresedett titkári fizetés és az átalányok rovására.

Nevezetes mozzanat még a mult év történetében, hogy a belügyminis-terium 1897. máj. 12-én erősítette meg harmadízben módosított alapszabályainkat.

Végül meg kell emlékeznünk ama nagy veszteségről, mely a Múzeumegyletet a mult év folyamán érte. Egyesületünknek egyik erős oszlopa dőlt ki, az alapítók egyike, kiadványainak legelső szerkesztője, egyik alelnökünk: Brassai Sámuel hunyt el m. é. jun. hó 24-én. Temetésén jun. 26-án a nyitott sírnál elhunytat, kiemelve, hogy „az Erdélyi Múzeumegylet keletkezésének felmerült eszméjétől kezdve élete végéig busásan részesült lankadatlan hazafias munkásságában és szellemi műveiben; él is emléke annak kebelében és mindenha tisztelt és bámúlt az“.

A M. Tud. Akadémia nevében egyesületünk titkára Finály Henrik tartott felette búcsúztatót, a kit azóta magát is elhantoltunk. Emléke megörökítésére választmányunk elhatározta, hogy arcképét megfesteti és emlékének felújítására külön gyűlést szentel. Brassai torockzó-szent-györgyi szülőháza emléktáblával megjelölése ünnepélyén is ott voltunk, egyesületünket Szabó Dénes és Apáthy István képviselvén.

A sűrűn egymás után következő nagy veszteségek megdöbentenek és gondolkozóba ejtenek, hogy alapítóink kidőlte után fogjuk-e tudni a Múzeumegyletet fenntartani úgy, miként ők eddig közel 4 évtizeden át tették — és tovább fejleszteni abban az irányban, a melyben ők óhajtották?!

A nemes cél és a kitűzött magasztos eszmék, melyek őket lelkesítették, szenteljék meg a mi szívünket is, adjon nekünk erőt és kitartást, tudást és lelkesedést a munka tovább folytatására és betetőzésére: ez lesz a legméltóbb lelkesedést a munka tovább folytatására és betetőzésére: ez lesz, a mivel legkegyelet, melylyel az ő drága emlékeknek áldozhatunk; ez lesz, a mivel leg-

inkább pótolhatjuk a nagy veszteségeket, mely az ő haláluk által egyesületünket érte.

„Ritkúlnak tagjaink sorai évről-évre (mondotta volt megboldogult titkárunk utolsó jelentésében); vajha adná az ég, hogy boldogabb korszakban ismét tömörüljenek“.

Hogy ez a boldog korszak mennél előbb beköszöntsön, melyben egyesületünk nemcsak az intenzív belső munka és gyarapodás terén, de a külső támogatás és tömörülés által is virágzóvá váljék: ezt nemcsak kívánunk, de teljes erőnkől munkálunk is kell.

Concordia parvae res crescunt: egyesült erővel az Erdélyi Múzeumegyletet külsőleg is felvirágoztathatjuk.

Erre kérjük a közgyűlést szíves támogatását: s jelentésünk tudomásul vételét.

3. Dr. *Farkas* Gyula és dr. *Kolozsváry* Sándor a pénztárkezelés megvizsgálásáról és rendben találásáról referáltak, köszönetet szavaztatván a pénztárnoknak.

4. Dr. *Ferenczi* Zoltán a könyvtárról a következőkben referált:

Tisztelt Közgyűlés!

Az Erdélyi Múzeum-Egylet könyvtárának 1897-ik évi működéséről a következőkben van szerencsém beszámolni:

I. Az 1897-ik évben a könyvtár gyarapodott vétel útján 345, ajándékban 560, köteles példányban 298, összesen tehát 1203 kötettel és füzettel, melyek az erre készült szerzemény-könyvbe, mint alaplettárba, be vannak jegyezve. Könyveket adományoztak könyvtárunknak: Vallás- és közoktatásügyi minisztérium, Kolozsvári m. kir. tud.-egyetem, dr. Gyalui Farkas úr, M. tud. akadémia, Bölöny József úr, br. Bánffy Dánielné ő exéja, Merza Gyula úr, Heringh Sándor úr, Kolozsvár város tanácsa, Orsz. képviselőház, N.-Kőrös tanácsa, Kalocsai érsekség, Nemzeti múzeum igazgatósága, Hevesvármegye, Erdélyi Béla úr, König H. W. úr, Herberger Béla úr, Nagy Mór úr, Földművelésügyi minisztérium, Kereskedelemügyi minisztérium, Márki Sándor úr, Alsófehérvármegye alisp. hiv., dr. Bayer József úr, dr. Kanitz Ágost úr nevében fia, Kanitz Aristides úr, Téglás Gábor úr. Egyetemi könyvtár (Budapest), Honvédelmi minisztérium, Kaliáni Ádám úr, Czerny Antal úr, dr. Ferenczi Zoltán úr, br. Radák Ádám úr, Orsz. statisztikai hivatal, Simon Gábor úr, Kolozsvár Bálint úr, Issekutz Gyula dr. úr, Nagy Sándor úr, Csongrádvárm. alisp. hivatala, Pisztorý Zoltán úr, dr. Rónai J. úr, a gr. Károlyi-család, Kiszlingstein Sándor úr, Stein Gábor úr, Ajtai K. Albert úr, Keresk. és iparkam. (Kolozsvár). Ez adományok közül kettő, mint nagyobb jelentőségű, külön is megemlítendő, u. m. a Kanitz Aristides úré, ki megboldogult édes atyja könyveiből 119 kötetet s a br. Radák Ádám úré, ki végrendeletileg könyvei közül 105 kötetet adományozott könyvtárunknak. Az adomány útján könyvtárunkba került művek többi nagyobb részét egyeletünk két szakosztálya révén kapott eserepéldányok tesszik. A vétel útján szerzett könyvekre kiadtunk 1727 frt 49 krt, könyvbekötésre 603 frt 25 krt, vegyeesekre 113 frt 46 krt. összesen 2444 frt 20 krt.

Könyvtári munkálataink közül kiemelendő e helyt főleg az, hogy az elmúlt évben behozott br. Wesselényi-család levéltára körülbelül felerészben használható állapotban van. Az összes okleveleket időrend szerint rendeztem s a behozott 14 nagy láda íratból és nyomtatványból eddig, mint említém, fele rendben van. A többi rendezését ez évben befejezni vélem. E munkálatot egyedül magam végeztem. Kissé lassabban a munka, mint óhajtottam, azért ment, mert a múlt egész évben könyvtári személyzetünk alig volt teljes. Múzeumi könyvtárunk segédőre 1897. máj. hó óta szabadságot s nyugdíjaztatását kérte. Az előbbi megadván, utóbbi iránt előterjesztést tettem. Választmányunk való-

ban teljesen méltányolta Böhm Mihály segédörnek múzeumunknál különböző minőségben eltöltött szolgálatait s külön közgyűlést hívott egybe a végre, hogy érdemei méltánylásául neki élethosszig tartó kegydíjat szavazzon meg. A közgyűlés 600 forintot szavazott meg egyhangúlag 1898. június 1-ével kezdődőleg. Ugyanekkor volt napdíjas, Székely János úr napidíját 1 frt 50 krról 2 frt 05 krra emelte s engedélyezte 1 frt napidíjjal egy második napdíjas beállítását. Ezt az állást a választmány beleegyezésével Tóth Ernő egyetemi hallgató úrral töltöttem be.

II. Könyvtárunk használatáról a következő adatok szólnak: Az egyetemi könyvtárral közös olvasó teremben az 1896/97-ik tanévben megfordult 10,447 olvasó, kik helyi használatra kivettek 1702, házi használatra 1227, összesen 2929 művet. A letett indexek száma 773. E szerint egy óra esik 873, egy napra 29 olvasó.

Végül még említést kell tennem röviden arról, hogy az 1897. évi XLI. törvényezikk, mely a nyomdatermékek tudományos czélokra szolgáló köteles példányainak beszolgáltatásáról szól, könyvtárunkra nézve érzékeny veszteséget hozott; ugyanis köteles példányait elvesztette, melyeket részére az erdélyi és kapcsolt részekről az 1871. máj. 14-iki 1498/I. m. e. sz. a. igazságügyi és belügyminiszteri rendeletek biztosítottak. Ezzel szemben az id. törvény 15. §-a azt mondván, hogy a sajtóügyi közzéadásnak beszolgáltatandó köteles példányok, „a mennyiben azokra nézve további nyilvántartás vagy hivatali használat szükségé már nem forog fenn, a Magyarországon létező vagy létesítendő oly nyilvános múzeumok és könyvtárak gyarapítására fordítandók, melyeket e czélból a vallás- és közokt.-ügyi minister megjelöl“: tehát a t. Közgyűlésnek alkalmi nyílik rá, hogy folyamodást intézzen a nmlgu vallás- és közokt.-ügyi miniszter úrhoz, hogy a maros-vásárhelyi és kolozsvári főügyészséghez beadott köteles példányokat engedje át. Ezáltal könyvtárunk körülbelől visszanyerné azt, a mit a törvény miatt elveszített, s épen e czélból tisztelettel kérem a t. Közgyűlést, hogy ez indítványomat végrehajtás czéljából a t. Igazg. választmányhoz átteni méltóztassék.

5. A könyvtár megvizsgálásáról *Pisztóry Mór* és *Nagy Károly* tettek jelentést.

6. Dr. *Apáthy István* az állattárról,

7. Dr. *Lóthe József* és dr. *Kenyeres Balázs* az állattár megvizsgálásáról,

8. Dr. *Szádeczky Gyula* az ásványtárról,

9. Dr. *Szabó Dénes* és dr. *Parádi Kálmán* az ásványtár megvizsgálásáról,

10. Dr. *Istvánffy Gyula* a növénytárról,

11. Dr. *Fabinyi Rudolf* és dr. *Buday Kálmán* a növénytár megvizsgálásáról,

12. Dr. *Szádeczky Lajos* a régiségtárról,

13. Dr. *Moldován Gergely* és br. *Mannsberg Sándor* az írástár megvizsgálásáról tettek jelentést.

Mindenik jelentésből a gyűjtemények örvendetes gyarapodása s rendben tartása tűnt ki s az öröknek a közgyűlés köszönetet szavazott. Egyúttal elhatározott, hogy jövőre a Torma Zsófia-féle gyűjteményről is rendszeres jelentés tétessék.

14. Dr. *Koch Ferencz* az orvos- és természettud. szakosztály,

15. Dr. *Szádeczky Lajos* a böles-, nyelv- és tört.-tud. szakosztály múlt évi sikeres működéséről referáltak.

16. A költségvetés a folyó évre így állapított meg:

Bevétel:

45,600 frt n. é. földtmt. kötvény kamatja 4% ⁰ / ₁₀₀	1824 frt — kr.
2,700 frt n. é. földhitelint. záloglevél kamatja 4 ¹ / ₂ % ⁰ / ₁₀₀ ..	121 " 50 "
161,450 frt n. é. regáleváltóság kötvény kamatja 4 ¹ / ₂ % ⁰ / ₁₀₀ ..	7255 " 25 "
14,000 frt jelzálogkölesön kamatja 6% ⁰ / ₁₀₀	840 " — "
1,000 frt befizetetlen alapítvány kamatja (2 évre)	100 " — "
2,000 frt 15 kr. id. elhelyezmény kamatja	115 " 53 "
Az országház alapja évi kamatja	1313 " 40 "
Állami járulék	5000 " — "
Tagdíjakból	150 " — "
Bevárandó múlt évi kamathátralék	720 " — "
Kiadott előlegből visszatérítés	350 " — "
Bevételek összege	17789 frt 68 kr.

Kiadás:

<i>Rendszerezések:</i> Pénztárnok fizetése	400 frt — kr.
Titkár tiszteletdíja 400 frtból	
³ / ₄ évre	300 " — "
Könyvtári 2 díjnak napidíja	1110 " — "
Állattári őrségéd fizetése	800 " — "
" " lakkbére	200 " — "
Ásványtani praeparator helyet-	
tesítése	600 " — "
Szolga fizetése	360 " — "
" ruhapénze	50 " — "
	3820 frt — kr.
<i>Átalányok:</i> Igazgatás, kezelés	100 " — "
Könyvtár	2000 " — "
Term. táruk	1800 " — "
Régiséggtár	200 " — "
Termtud. szakosztály	2000 " — "
Tört. szakosztály	1600 " — "
Rendkívüliek	150 " — "
	7850 frt — kr.
<i>Nem állandók:</i> Múlt évi hiány fedezete	1874 " 98 "
T. Zs. járadéka	800 " — "
Herbiehné kegydíja	400 " — "
Böhm Mihály kegydíja	600 " — "
Két lelet árának törlesztése ..	1600 " — "
Kamat veszteség	340 " — "
A volt titkár és titkári irnok	
¹ / ₄ évre kiadott fizetése ...	450 " — "
Finály Henrik temet. költsége ..	400 " — "
	6464 frt 98 kr.
Összes kiadás	18134 frt 38 kr.
Összes bevétel	17789 frt 68 kr.
Hiány	345 frt 30 kr.

17. Elhatároztatott, hogy jövőre a közgyűlés az év elején tartassék meg.

18. A *Brassai* Sámuel halálával megüresedett alelnöki állásra dr. *Szamosi* János,

19. A *Finály* Henrik elhunytával megürült titkári állásra dr. *Szádeczky* Lajos választattak meg közfelkiáltással.

20. A szabályszerien kilépett négy választ. tag helyébe az 1898—1900. évekre választ. tagokul kikiáltattak: dr. Farkas Gyula, br. Mannsberg Sándor, dr. Purjesz Zsigmond és dr. Schilling Lajos.

Ezzel az ülés véget ért.